

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag
till lag om ändring av bilskattelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bilskattelagen ändras så att den nedsättning av bilskatten som beviljas för fordon som förs in i landet som flyttgods också skall gälla ett fordon som i utlandet har använts av en person som tillfälligt vistats i Finland före den egentliga inflyttningen till Finland. Även utlandsstuderandes rätt till nedsatt skatt på fordon som de

för in i Finland ändras. Vidare skall de bestämmelser som gäller den s.k. karenstiden och som begränsar skattefri överlåtelse av fordon som förts in till Finland som flyttgods förtydligas.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Flyttgods-bilar

Om nedsättning av skatten på fordon som förs in i landet som flyttgods, nedan *flyttgods-bilar*, bestäms i 25, 25 a, 26 och 27 § bilskattelagen (1482/1994). Avsikten med bestämmelserna är att se till att en person som flyttar till Finland inte vid inflyttningen på nytt måste betala bilskatt för ett sådant fordon som han har använt i sitt hushåll och eventuellt redan betalt skatt för i det land där fordonet togs i bruk. Strävan är att undvika dubbel konsumtionsbeskattning av fordon vid flyttning från ett land till ett annat. Utgångspunkten är således att förmånen gäller endast ett sådant fordon som i utlandet har använts i den inflyttandes personliga hushåll. Inflyttningen i sig anses inte berättiga till förmånen. Om så vore fallet, kunde fordon som inte använts i utlandet tas in i landet med skatteförmån. Därför innehåller lagen bestämmelser om minimitiden för ägandet och användningen av fordonet i utlandet.

Nedsättning av skatten på flyttgods-bilar beviljas också personer som tidigare varit

fast bosatta i Finland och som t.ex. på grund av arbete har vistats i utlandet, och därför har det varit nödvändigt att i lagen ta in ingående bestämmelser inte bara om tiden för användningen av fordonet i utlandet utan även minimitiden för den inflyttandes utlandsvistelse. Enligt lagen tillämpas bestämmelserna om flyttgods-bilar dock på samma sätt både på personer som flyttar till Finland för första gången och på sådana återflyttare som tidigare varit bosatta i Finland med vissa begränsningar gällande personer som har studerat i utlandet.

Den grundläggande bestämmelsen om den förmån som beviljas för flyttgods-bilar finns i 25 § 1 mom. bilskattelagen, enligt vilket skatten för ett sådant skattepliktigt fordon som en person som flyttar till Finland för med sig och som hör till hans personliga hushåll nedsätts med högst 80 000 mk, förutsatt att han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott och att fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk. Vidare förutsätts att den föreskrivna tid som begränsar överlåtelsen av en flyttgods-bil som den inflyttande eventuellt har fört in tidigare, dvs. den s.k.

karenstiden, har löpt ut.

En inflyttande måste ofta vistas i Finland före den egentliga inflyttningen för att ta hand om olika praktiska arrangemang i samband med inflyttningen eller av andra därmed jämförbara skäl. För att det skall vara möjligt finns i 26 § 1 mom. bilskattelagen en bestämmelse enligt vilken den inflyttande under utlandsvistelsen tillfälligt kan besöka Finland utan att dessa besök har någon inverkan på uppfyllandet av de villkor i 25 § 1 mom. som ställs på tiden för den inflyttandes utlandsvistelse och användning av fordonet. En tillfällig vistelse i Finland räknas således inte som ett avbrott i den sammanhängande utlandsvistelse och användning av fordonet i utlandet som förutsätts av den inflyttande före inflyttningen. I beskattningspraxis, liksom i juridisk litteratur, har det emellertid ansetts att en tillfällig vistelse inte kan avslutas med en inflyttning till Finland, utan personen måste återvända till utlandet åtminstone för en viss tid före den egentliga inflyttningen.

Enligt 26 § 1 mom. bilskattelagen kan tillfälliga besök göras på grund av arbete eller bostadsanskaffning eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa eller därmed jämförbar kortvarig vistelse. I lagen anges inte någon fast maximitid för tillfällig vistelse. Det har inte ansetts ändamålsenligt, eftersom situationen varierar från fall till fall. I beskattnings- och rättspraxis har som tillfällig vistelse betraktats bl.a. kortvariga, nödvändiga arbetsresor till Finland samt sådan kortvarig vistelse i Finland som anknyter till sökande av arbete. Som tvingande skäl enligt bestämmelsen har i sin tur betraktats bl.a. en sådan situation där den inflyttande eller en anhörig till honom insjuknar allvarligt och måste få vård i Finland. Förutom att man vid tillämpning av bestämmelsen har fäst uppmärksamhet vid orsakerna till vistelsen, har man vid bedömning av huruvida vistelsen är tillfällig också beaktat den totala tid som personen i fråga av olika skäl har vistats i Finland under en tid av ett år före inflyttningen.

Enligt 25 § 2 mom. bilskattelagen tillkommer rätten till nedsatt skatt på fordon som förs in i landet som flyttgods inte personer

som vid inflyttningen är yngre än 18 år eller personer som tidigare har bott i Finland och vistats utomlands främst på grund av studier.

Åldersgränsen togs in i lagen genom den ändring av bilskattelagen som trädde i kraft vid ingången av 1995. Samtidigt slopades det villkor enligt vilket flyttgodsbilen skulle ha köpts eller skulle ha kunnat köpas med medel som den inflyttande hade förtjänat utomlands. Utan denna åldersgräns skulle t.ex. ett minderårigt barn som vistats utomlands med sin familj ha kunnat föra in en flyttgodsbil. Att låta införselsrätten omfatta även minderåriga skulle ha stridit mot avsikten med bestämmelsen, eftersom en flyttgodsbil inte i allmänhet kan vara i ett barns eller en ung persons eget bruk utomlands på det sätt som förutsätts i bestämmelserna om flyttgodsbilar.

Den begränsning som gäller studerande baserar sig i sin tur på ett för studerande avsett specialarrangemang, om vilket bestäms i rådets direktiv 83/182/EEG om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat. Enligt direktivet ändras den normala hemvisten inte på grund av studier i ett annat land. Det innebär att en studerande under sin utlandsvistelse kan använda ett fordon utan att behöva betala eventuell skatt till vistelandet, och denna användning begränsas inte av sådana korta tidsbegränsningar som gäller för andra personer som tillfälligt vistas i landet. Eftersom en person som studerar utomlands anses vara fast bosatt i Finland under studietiden, kan denna person i utlandet använda en bil som är registrerad i Finland. Därför är utgångspunkten också i bilskattelagen att en studerande inte har samma behov av att skaffa sig ett fordon under utlandsvistelsen som andra personer som kan anses vara fast bosatta i landet i fråga.

Som studier betraktas enligt 26 § 2 mom. bilskattelagen studier som förbereder för en prestation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram samt praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet. Vid bedömningen av ändamålet med vistelsen beaktas en tid om ett år före inflyttningen. En tidsperiod under vilken den som vistas utomlands både

bedriver studier och arbetar i förvärvssyfte betraktas vid tillämpningen av lagrummet som studier.

I 27 § bilskattelagen bestäms om de begränsningar som gäller användning och överlåtelse av ett fordon som förts in som flyttgods. Avsikten är att hindra försök där någon på ett med spekulatör jämförbart sätt vill få den ekonomiska och skattemässiga förmån som beviljas för flyttgods-bilar och att i detta avseende säkerställa att flyttgods-bilen verkligen används av den inflyttande också en viss tid efter inflyttningen innan fordonet skattefritt kan överlåtas till någon annan. Enligt 1 mom. får en flyttgods-bil inte utan att skatten har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttades familj förrän fordonet har varit i den inflyttades eller makens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland. Enligt 3 mom. betraktas som användningstid inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i landet eller som fordonet efter flyttningen är någon annanstans än i Finland.

Bestämmelserna innebär i praktiken att om den inflyttande utomlands har använt fordonet minst två år före inflyttningen, kan fordonet utan skattepåföljder överlåtas ett år efter inflyttningen, om fordonet efter inflyttningen varit i den inflyttandes användning i Finland utan avbrott. Om den inflyttande utomlands före inflyttningen har använt fordonet en kortare tid än den ovan nämnda, t.ex. endast den föreskrivna minimitiden, dvs. sex månader, måste fordonet vara i hans användning i Finland allt som allt två och ett halvt år, innan det kan överlåtas utan att ett belopp som motsvarar skattenedsättningen måste återbetalas.

Tillfällig skattefri användning av ett fordon

I 2 § 2 mom. bilskattelagen bestäms om tillfällig skattefri användning i Finland av s.k. turistbilar, dvs. fordon som är registrerade i något annat land. Enligt bestämmelsen kan en person som är stadigvarande bosatt i

en annan stat än Finland föra in ett fordon som är registrerat i en annan stat än Finland för att för sina egna behov tillfälligt använda fordonet i Finland utan att behöva betala bilskatt till Finland. Skattefri användning är tillåten under endast en viss tid, dvs. en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst sex månader inom loppet av en tolv månadersperiod. Eftersom det i praktiken kan uppstå situationer där den föreskrivna tiden för tillfällig användning av fordonet är för kort, kan tullmyndigheten med stöd av 32 § bilskattelagen på ansökan förlänga denna tid med högst ett år. När tidsfristen löper ut, måste fordonet föras ut ur landet, de åtgärder som nämns i 36 § bilskattelagen vidtas eller bilskatt betalas.

En skattefri turistbil kan användas tillfälligt endast av en sådan person som inte är stadigvarande bosatt i Finland. Bestämmelsen om skattefri användning kompletteras av de bestämmelser i bilskattelagen som anger villkoren för när en person anses vara bosatt i något annat land än Finland. Enligt huvudregeln i 33 § bilskattelagen anses en person vara stadigvarande bosatt på den ort där han bor minst 185 dagar per kalenderår, beräknat enligt sådan personlig, yrkesmässig och annan anknytning som personen har till orten. Den stadigvarande boningsorten skall inte anses ha förändrats för en person som vistas i något annat land på grund av studier vid ett universitet eller någon annan läroanstalt. På denna punkt motsvarar bestämmelserna i lagen de bestämmelser som finns i ovan nämnda direktiv 83/182/EEG.

1.2. Bedömning av nuläget

Successiv inflyttning till Finland

Enligt 25 § 1 mom. bilskattelagen kan som flyttgods-bil endast godkännas ett fordon som förs in i landet vid inflyttning och som i utlandet har använts av en person som omedelbart före inflyttningen har vistats i utlandet. Enligt lagen kan nedsättning av skatten på en flyttgods-bil inte beviljas en person som före den egentliga inflyttningen har vistats i Finland på annat sätt än tillfälligt enligt 26 § 1 mom. bilskattelagen. Även om syftet med lagen är att säkerställa att skattenedsätt-

ning beviljas endast för fordon som i utlandet använts av en person som flyttar från utlandet, har bestämmelsen om att utlandsvistelsen och användningen i utlandet skall ha skett omedelbart före inflyttningen visat sig vara problematisk när inflyttningen till Finland sker småningom.

När en person kommer från utlandet till Finland, är det inte alltid klart om vistelsen kommer att bli stadigvarande eller tillfällig. Om det är fråga om en tillfällig vistelse, varvid personen alltjämt anses vara stadigvarande bosatt utomlands, har personen med stöd av 2 § 2 mom. bilskattelagen rätt att som skattefri turistbil för tillfälligt bruk föra in ett fordon som är registrerat utomlands. Då en sådan vistelse som till en början antogs vara för en viss tid eller annars tillfällig blir stadigvarande t.ex. på grund av att anställningsförhållandet permanentas eller förlängs och då tidsfristen för tillfällig användning av fordonet löper ut, kan den skattenedsättning som är avsedd för flyttgodsbilar inte beviljas för fordonet, eftersom den inflyttade inte har vistats och fordonet inte har använts i utlandet omedelbart före inflyttningen på det sätt som förutsatts i bestämmelserna. Av samma orsak kan en inflyttande som flyttgodsbil inte anmäla ett sådant fordon som han har använt och som funnits i utlandet under den tid som den inflyttande har vistats tillfälligt i Finland. Det innebär att en person som stadigvarande bosätter sig i landet inte som flyttgodsbil kan anmäla ett fordon som han faktiskt har använt i utlandet före den tillfälliga vistelsen i Finland. Det primära syftet med bestämmelserna om flyttgodsbilar, dvs. att undvika dubbel konsumtionsbeskattning, uppnås inte i dessa fall.

Begränsningar som gäller studerande

Enligt 25 § 2 mom. bilskattelagen beviljas nedsättning av skatten på en flyttgodsbil inte personer som har vistats utomlands främst på grund av studier. Enligt 26 § 2 mom. bilskattelagen beaktas vid bedömningen av ändamålet med vistelsen en tid om ett år före inflyttningen. Att i praktiken sammanjämka och tillämpa dessa två bestämmelser har visat sig vara problematiskt i synnerhet i sådana fall där utlandsvistelsen har pågått länge och om-

fattat även annat än studier.

Formuleringen i 25 § 2 mom. bilskattelagen har i rättspraxis ansetts innebära att den ursprungliga orsaken till en persons utlandsvistelse är av betydelse vid bedömningen av ändamålet med vistelsen. Därmed har det bl.a. ansetts att en person som som minderårig flyttat utomlands med sin familj inte har flyttat eller vistats utomlands främst på grund av studier utan av familjeskäl. I sådana fall har inga hinder setts för införsel av en flyttgodsbil, även om personen de facto har studerat utomlands. I vissa fall har det ansetts vara tillåtet av föra in en flyttgodsbil t.o.m. då personen i huvudsak har studerat under det sista året före inflyttningen. I sådana fall har rättspraxis prioriterat det ursprungliga ändamålet med utlandsvistelsen och därmed åsidosatt den bestämmelse i 26 § 2 mom. bilskattelagen som anger att granskningen skall begränsas till det sista året utomlands.

Att tillämpa bestämmelserna på ett i rättspraxis godtagbart sätt så att den ursprungliga orsaken till flyttningen utomlands eller det ursprungliga ändamålet med utlandsvistelsen ges avgörande betydelse vid bedömningen av vistelsens natur är administrativt svårt i synnerhet på grund av bevisfrågan. Orsakerna är ofta synnerligen personliga och svåra att bedöma och kontrollera, och därför kan tillämpningen av en lag av detta slag också ge rum för spekulation. I grund och botten innebär det att inflyttande som har studerat utomlands har olika ställning beroende på varför de ursprungligen flyttade utomlands eller varför de ursprungligen kan ha ansetts flytta utomlands.

Om bestämmelserna i stället tillämpas på ett sådant sätt att enbart händelserna under det sista året före inflyttningen är avgörande vid bedömningen av ändamålet med utlandsvistelsen, kan resultatet likväl vara att personer som både har studerat och förvärvsarbetat utomlands behandlas synnerligen ojämnt beroende på i vilket skede av utlandsvistelsen studierna har bedrivits. Även om en person skulle ha förvärvsarbetat flera år utomlands och därmed kunde anses ha vistats utomlands främst av andra skäl än studier, kan begränsningen av granskningen till det sista året i praktiken leda till det synnerligen oskäligen slutresultatet att de studier som har bedrivits

omedelbart före inflyttningen hindrar införseln av också ett sådant fordon som i utlandet har använts i den inflyttandes personliga hushåll under en tid då han inte har studerat.

Karenstiden för överlåtelse av flyttgodsbilar

Vid tolkningen av 27 § bilskattelagen har det varit oklart om försäljning till utlandet av en flyttgodsbil under karenstiden för överlåtelse skall betraktas som sådan överlåtelse som leder till att ett belopp som motsvarar den skattenedsättning som den inflyttande beviljades borde återbäras. Den tolkning enligt vilken skatten inte bör återkrävas kan i sig anses motiverad eftersom ett sådant fordon inte används på det sätt i Finland som avses i bilskattelagen och därmed inte leder till att skattetagaren går miste om skatteintäkter.

Eftersom karenstiden för flyttgodsbilar enligt lagen emellertid inte löper under den tid då fordonet inte används i Finland efter inflyttningen, belastas fordonet med karensen för överlåtelsen för en i princip obestämd tid framöver. Om fordonet förs in i Finland på nytt av någon annan och avsikten är att fordonet skall användas i Finland, kan det betraktas som sådan användning av fordonet som avses i lagen och som medför skatteansvar för den som först förde in fordonet i Finland. Skattepåföljden kan i dessa situationer vara oskälig, eftersom den inflyttande inte nödvändigtvis ens är medveten om att bilen senare har förts in eller använts i Finland.

Det är också oklart hur kraven i 25 § i den gällande bilskattelagen skall tillämpas på en sådan inflyttande som för in en ny flyttgodsbil medan karenstiden för en tidigare införd flyttgodsbil ännu löper.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Successiv inflyttning till Finland

Avsikten med förslaget är att ändra bestämmelserna om flyttgodsbilar så att de gör det möjligt att av skäl som gäller arbete eller personliga skäl genomföra inflyttningen under en längre tid än tidigare. Samtidigt skall bestämmelserna ändras i större utsträckning

så att de blir smidigare och bättre motsvarar de praktiska behov som på grund av att arbetet blivit rörligare och uppgifterna mer internationella uppstår när personer rör sig från ett land till ett annat.

Avsikten med bestämmelserna om flyttgodsbilar är att hindra dubbelbeskattningen av fordon som har använts utomlands i en inflyttandes personliga hushåll. Mot denna bakgrund bör det anses skäligt att en person som tillfälligt vistas i landet skall ha rätt att, när vistelsen blivit stadigvarande, som flyttgods anmäla ett sådant fordon som på det sätt som avses i bestämmelserna har varit i hans ägo och användning i utlandet men inte nödvändigtvis *omedelbart* före den tidpunkt då den egentliga inflyttningen anses ha ägt rum.

Därför föreslås att i bilskattelagen tas in en bestämmelse enligt vilken skattenedsättningen för flyttgodsbilar skall gälla fordon av detta slag om de föreskrivna tiderna enligt 25 § 1 mom. bilskattelagen har uppnåtts före den tidpunkt personen anlänt till Finland för sin tillfälliga vistelse. Skattenedsättning kan således beviljas för sådana fordon som kunde ha anmälts som flyttgodsbilar då personen anlände till landet första gången för den tillfälliga vistelsen. Av praktiska skäl föreslås att den förmån som beviljas för flyttgodsbilar skall sökas inom en viss tid, dvs. inom sex månader efter ankomsten till Finland, vilket motsvarar tiden för skattefri användning av turistbilar. I sådana fall där tiden för skattefri användning av ett fordon som används som turistbil i landet har förlängts genom beslut av tullmyndigheten skall fordonet kunna anmälas för beskattning som flyttgodsbil inom den tid som beviljades i beslutet, dock senast ett och ett halvt år efter att den tillfälliga användningen inleddes.

Genom den föreslagna bestämmelsen görs inte något ingrepp i möjligheten att tillfälligt vistas i Finland på det sätt som anges i 26 § 1 mom. bilskattelagen. Det föreslås dock att tillfällig vistelse som beror på arbete skall avgränsas i bestämmelsen på ett sådant sätt att bestämmelsen överensstämmer med beskattningspraxis.

Begränsningar som gäller studerande

Avsikten är att alltså begränsa införseln

av flyttgodsbilar i de fall där en person som tidigare varit bosatt i Finland har vistats utomlands på grund av studier. Bestämmelserna skall dock förtydligas i syfte att förenhetliga tillämpningspraxis.

Enligt förslaget är utgångspunkten den att en person som i huvudsak har studerat utomlands under granskningsperioden på tolv månader före inflyttningen inte skall kunna föra in ett fordon som flyttgodsbil. Avsikten är att använda tidsmässiga kriterier vid bedömningen av om studierna har varit den huvudsakliga sysselsättningen, eftersom det är lättare att bedöma tidsmässiga omständigheter än ändamålet med vistelsen. Inga ändringar föreslås när det gäller frågan om vad som vid tillämpning av lagen skall betraktas som studier. Det föreslås dock att den bestämmelse enligt vilken samtida studier och förvärsarbete betraktas som studier skall slopas som obehövlig. Det beror på att studierna beaktas i vilket fall som helst när den i tid mätta huvudsakliga sysselsättningen bedöms.

Förslaget innebär att man vid bedömningen av en persons utlandsvistelse endast beaktar huruvida han verkligen har studerat utomlands året före inflyttningen eller inte och om studierna tidsmässigt har varit den huvudsakliga sysselsättningen. Personliga skäl till flyttningen utomlands eller det primära ändamålet med utlandsvistelsen behöver inte utredas. Detta motsvarar också den ursprungliga avsikten med bestämmelserna om flyttgodsbilar. Förslaget innebär en ändring av gällande rättspraxis. Således kommer en person som som minderårig har flyttat utomlands med sina föräldrar inte längre att ha rätt att föra in en flyttgodsbil med hänvisning till det ursprungliga ändamålet med flyttningen, om han under det sista året före inflyttningen till Finland i huvudsak har studerat utomlands.

Samtidigt föreslås emellertid att i lagen tas in en bestämmelse som gör det möjligt att förbigå avgränsningen gällande det sista året. Den är nödvändig för att göra lagen smidigare i synnerhet med tanke på personer som vistats länge utomlands och som bedriver studier under det sista året utomlands. Det föreslås att den inflyttande skall få föra in en flyttgodsbil om han kan visa att de i lagen föreskrivna tider som gäller införsel av flytt-

godsbilar har uppnåtts under en sådan tid utomlands som inte ägnats åt studier. I praktiken krävs då att den inflyttande under den sista, sammanhängande utlandsvistelsen som avslutas med inflyttningen har vistats utomlands utan att bedriva studier under minst ett år och att det fordon som förs in som flyttgods också har ägts och använts av den inflyttande under minst sex månader av en sådan period. För att underlätta det administrativa arbetet föreslås att dessa föreskrivna tider skall hänföra sig till sammanhängande tidsperioder.

Karenstiden för flyttgodsbilar

Det föreslås att i lagen tas in en bestämmelse enligt vilken en flyttgodsbil under den karenstid som begränsar överlåtelse kan säljas eller på annat sätt överlåtas eller upplåtas för användning utomlands utan skattepåföljder för den inflyttande som förde in fordonet. I syfte att lösa de problem som uppstått i praktiken föreslås vidare att ett skadat fordon skattefritt kan överlåtas till ett försäkringsbolag. För att säkerställa att ett sådant fordon inte sedan används i trafik i Finland, skall det krävas att fordonet måste avregistreras i Finland. Om mottagaren eller någon annan tar fordonet i bruk eller registrerar det, skall fordonet kunna beskattas på nytt. Skyldigheten att betala skatt åläggs i sådana fall den som tar i bruk eller registrerar fordonet, varvid den som förde in fordonet och sedan överlät det befrias från det skatteansvar som föräns av ett ibruktagande som han ofta inte känner till och som sker oberoende av hans vilja.

Aven om en sådan överlåtelse som sker på det sätt som avses ovan befriar den ursprungliga inflyttande från skatteansvaret, går inte den lagstadgade karenstiden ut för hans del. Denna omständighet har betydelse endast i de fall där en sådan person senare återvänder till Finland och för in en ny flyttgodsbil. Trots att det kan antas att det inte kommer att hända så ofta, är det dock skäl att i lagen ange på vilka villkor en inflyttande har rätt att föra in en ny flyttgodsbil då den tidigare karenstiden inte har löpt ut på det sätt som förutsätts i lagen.

Eftersom den inflyttande enligt förslaget i

vissa situationer kan överlåta flyttgodsbilen utan skattepåföljder direkt efter införseln t.o.m. utan att de facto ha använt fordonet i Finland, är det ändamålsenligt att föreskriva om en väntetid av viss längd under vilken den inflyttande inte skall anses uppfylla de tidsmässiga krav som i 25 § bilskattelagen ställs på införsel av en ny flyttgodsbil. Det föreslås att denna väntetid skall vara två och ett halvt år lång, vilket motsvarar den tid som ett fordon efter inflyttningen skall användas i Finland innan karenstiden löper ut i de fall där fordonet före inflyttningen har använts utomlands av den inflyttande endast den föreskrivna minimitiden. I praktiken innebär detta att en person som tidigare har fört in en flyttgodsbil efter väntetiden på två och ett halvt år borde vistas utomlands minst ett år på det sätt som avses i 25 § bilskattelagen för att få föra in en ny flyttgodsbil.

3. Propositionens verkningar

Under de senaste åren har några tusen bilar årligen införts som flyttgods. År 1999 infördes 4 000 flyttgods-bilar, vilket också motsvarar det uppskattade antalet för år 2000. På grund av den skattenedsättning som beviljas för flyttgods-bilar uteblir bilskatteintäkter årligen till ett belopp av drygt 300 milj. mk.

Antalet fordon som förs in som flyttgods antas på grund av propositionen öka med högst några hundra per år. Det leder till uteblivna skatteintäkter till ett belopp av uppskattningsvis 10-20 milj. mk. Eftersom skattenedsättningen för flyttgods-bilar i en del av

de situationer som avses i propositionen för tillfället beviljas genom skattelättnader, blir den verkliga förlusten av skatteintäkterna mindre än det ovan anförda.

Propositionen förenhetligar den skattemässiga behandlingen av flyttgods-bilar som införs av studerande och minskar behovet av att söka skattelättnader när inflyttningen till Finland sker successivt. Nedsättning av skatten på flyttgods-bilar förutsätter i vissa fall dock mera utredningsarbete än tidigare av de skattskyldiga.

Propositionen kräver ökad administrativ styrning av skattemyndigheterna och information om de ändrade bestämmelserna. Propositionen kommer att medföra något mera arbete för skattemyndigheterna när förmånen skall beviljas men antagligen också att minska antalet ansökningar om skattelättnader. Propositionen förutsätter inte att skattemyndigheterna utökar sina personalresurser. Propositionen har inte heller någon inverkan på uppgiftsfördelningen mellan skattemyndigheterna förutom på det sätt att den nya beskattningen av flyttgods-bilar i vissa fall verkställs av tullverket även om det i allmänhet är Fordonsförvaltningscentralen som har hand om beskattningsuppgifterna efter den första registreringen.

Propositionen har inga miljökonsekvenser.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet i samarbete med Tullstyrelsen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

25 §. I 1 mom. bestäms om nedsättning av skatten på fordon som förs in i landet som flyttgods. Skatten nedsätts med högst 80 000 mk. Skattenedsättningen innebär inte nödvändigtvis att fordonet är helt och hållet skattefritt för den som för in det. Eftersom avsikten har varit att också det villkor som finns i 1 mom. 3 punkten och som gäller karenstiden för eventuella tidigare flyttgods-bilar skall gälla både flyttgods-bilar som är totalt skatte-

fria och flyttgods-bilar som beskattas till en viss del, föreslås att bestämmelsens ordalydelse ändras så att även skattenedsättning nämns vid sidan av skattefrihet.

I 2 mom. begränsas minderårigas och utlandsstuderandes rätt att föra in flyttgods-bilar. Med hänvisning till den allmänna motiveringen föreslås att bestämmelsen ändras för det första så att uttrycket "på grund av studier", som har ansetts kräva utredning av ändamålet med vistelsen, ändras till "har studerat". Avsikten är att ändra tillämpnings-

praxis för bestämmelsen så att orsaken till att den inflyttande flyttade utomlands eller en ändring av ändamålet med utlandsvistelsen efter flyttningen till utlandet inte skall vara av betydelse när vistelsens natur bedöms. Däremot skall det vara av avgörande betydelse om den inflyttande faktiskt har studerat under utlandsvistelsen. För det andra ändras momentet också så att det blir entydigare än tidigare när det gäller längden av den tidsperiod under vilken studierna granskas. Enligt förslaget skall nedsättning av skatten på en flyttgodsbil inte beviljas om den inflyttande utomlands har studerat under en tid av tolv månader före inflyttningen och studierna under denna tid har varit den huvudsakliga sysselsättningen, även om villkoren för införsel av flyttgodsbilar uppfylls i övrigt. Med studier som huvudsaklig sysselsättning avses en situation där den inflyttande har ägnat mer tid åt studier än åt arbete eller annars gjort något annat än studerat. Vad som skall betraktas som studier anges alltså i 26 § 2 mom.

I syfte att göra lagen mer flexibel ändras 2 mom. samtidigt ändå så att den begränsning som gäller det sista året i vissa fall kan förbigås och skattenedsättning beviljas trots studier. Villkoret är för det första att minst tolv månader av den inflyttandes utlandsvistelse har förflutit utan att vistelsen för den tiden betraktas som studier enligt 26 § 2 mom. För det andra krävs att den inflyttande i utlandet har ägt och använt det fordon som han för in som flyttgodis i minst sex månader likaså under en sådan tid då hans vistelse inte skall betraktas som studier. Dessa föreskrivna tider skall ha uppnåtts under den inflyttandes sista utlandsvistelse, dvs. den utlandsvistelse som upphör med inflyttningen och införseln av fordonet, varvid eventuella tidigare utlandsvistelser inte skall kunna beaktas vid bedömningen av om de föreskrivna tiderna har uppnåtts. De föreskrivna tiderna skall hänföra sig till sammanhängande perioder. En del av den föreskrivna tiden kan också hänföra sig till en sådan tid under det sista året före flyttningen då den inflyttande inte har studerat. Den inflyttande skall vara skyldig att lägga fram bevis på att de föreskrivna tiderna har uppnåtts under en sådan tid då han inte har studerat.

Med hänvisning till den allmänna motiveringen föreslås också ett nytt 3 mom., enligt vilket det skall vara möjligt att föra in flyttgodsbilar också i samband med s.k. successiv inflyttning. Avsikten är inte att avvika från de villkor som i lagen ställs på fordon som förs in som flyttgodis på annat sätt än så att villkoret för att den inflyttande skall ha vistats och använt fordonet i utlandet omedelbart före den egentliga inflyttningen skall kunna förbigås. De föreskrivna tider som i 25 § 1 mom. anges för införsel av flyttgodsbilar skall däremot ha uppnåtts innan personen anländer till Finland för den tillfälliga vistelsen. På grund av sakens natur krävs inte att flyttgodsbilen i sådana fall skall föras in i landet vid den egentliga inflyttningen på det sätt som anges i 25 § 1 mom., eftersom bilen kan föras in i landet som turistbil redan under den tillfälliga vistelsen.

Den som för in ett fordon som flyttgodsbil är skyldig att lägga fram bevis på när han anlänt till landet, att han vistats utomlands under en sammanhängande period och att han ägt och använt fordonet utomlands före denna tidpunkt samt på att karenstiden för eventuella tidigare införda flyttgodsbilar har löpt ut. Med ankomst till Finland avses den tidpunkt då personen anländer till Finland första gången för den tillfälliga vistelsen. Detta beror på kravet på att personen skall vistas och också använda sitt fordon utomlands omedelbart före den tidpunkt från vilken de föreskrivna tider som är förknippade med beviljandet av skatteförmån för flyttgodsbilar börjar räknas. Under året före ankomsten till Finland får personen inte vistas i Finland annat än tillfälligt på det sätt som anges i 26 § 1 mom.

Den i förslaget avsedda förmånen i fråga om flyttgodsbilar skall gälla både ett sådant fordon som i Finland använts som turistbil enligt 2 § 2 mom. bilskattelagen av en person som tillfälligt vistas i Finland och ett sådant fordon som varit utomlands under personens tillfälliga vistelse i landet. I bägge fallen skall fordonet ändå anmälas för beskattning som flyttgodsbil inom sex månader efter det att personen anländer till Finland för den tillfälliga vistelsen. I de fall där personen har haft fordonet som turistbil i Finland och tiden för dess användning som turistbil har förlängts

genom beslut av tullmyndigheten, får anmälan dock göras innan förlängningen löper ut. Utgångspunkten för förslaget är att en person som tillfälligt vistas i landet senast vid den tidpunkten skall veta om han ämnar stanna i Finland så att han kan betraktas som inflyttande på det sätt som avses i bilskattelagen och om han har för avsikt att anmäla sitt fordon som flyttgodsbil som skall användas i Finland. Anmälningssplikten är avsedd som ett absolut villkor för den skattebehandling som tillämpas på flyttgodsbilar. Som flyttgodsbil skulle således inte betraktas ett sådant fordon som används i landet och som inte har anmälts för beskattning som flyttgodsbil på behörigt sätt inom utsatt tid. Således kan t.ex. fordon som upptäckts vid övervakningen och som beskattats på myndigheternas initiativ inte betraktas som flyttgodsbilar, även om bestämmelsen om flyttgodsbilar senare skulle återopas.

26 §. I 1 mom. bestäms om uppmjukning av villkoren för införsel av flyttgodsbilar så att den inflyttande före inflyttningen kan vistas tillfälligt i Finland utan att denna vistelse räknas som ett avbrott i den inflyttandes fortlöpande utlandsvistelse. Enligt det gällande momentet kan en inflyttande på grund av arbete vistas tillfälligt i Finland före inflyttningen. När det gäller vistelse på grund av arbete ändras momentet för det första så att tillfällig vistelse på grund av sökande av arbete jämställs med vistelse på grund av bostadsanskaffning. När det gäller egentligt utförande av arbete ändras momentet så att sådan vistelse kan betraktas som tillfällig på det sätt som avses i lagrummet, om den är kortvarig och tillfällig. Detta motsvarar vedertagen beskattningspraxis, som tillåter personer som arbetar utomlands att före inflyttningen göra korta besök i Finland, t.ex. i anslutning till tjänste- eller arbetsresor. Ett sådant besök kan också vara förknippat med en utsänd arbetstagares rapporteringsskyldighet till sin arbetsgivare.

Långvarigt, regelbundet eller återkommande arbete i Finland betraktas däremot inte som tillfällig vistelse före inflyttningen. Avsikten är att undvika att någon i spekulations syfte försöker skaffa sig den förmån som beviljas för flyttgodsbilar i sådana fall där han på grund av arbetets natur samtidigt kan ar-

beta förutom i Finland också i ett annat land.

Bestämmelsen om möjlighet till tillfällig vistelse skall enligt förslaget tillämpas också på de fall där nedsättningen av skatten på en flyttgodsbil beviljas på det sätt som avses i det föreslagna 25 § 3 mom. För tydlighetens skull nämns det i 26 § 1 mom. Eftersom de i lagen föreskrivna tiderna för utlandsvistelsen i dessa fall räknas bakåt från den tidpunkt då personen anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen, skall tillfällig vistelse i Finland före denna tidpunkt också tillåtas inom samma gränser som de som gäller vid införsel också av andra flyttgodsbilar. Å andra sidan skall annan vistelse i Finland än tillfällig vistelse inte vara möjlig före denna tidpunkt, eftersom den räknas som ett avbrott i utlandsvistelsen, som enligt i 25 § 1 mom. skall vara fortlöpande. När det bedöms om vistelsen i Finland är tillfällig, beaktas en tid om ett år före ankomsten till Finland.

Med hänvisning till motiveringen till 25 § 2 mom. skall den bestämmelse i 26 § 2 mom. bilskattelagen enligt vilken en tid om ett år före inflyttningen beaktas vid bedömningen av utlandsvistelsens natur strykas som obehövlig. Av samma skäl stryks i momentet också den bestämmelse som gäller överlappande studier och arbete. En ändring av teknisk art görs i hänvisningsbestämmelsen i momentet.

27 §. I paragrafen bestäms om förbudet mot att för användning överlämna eller annars överlåta eller upplåta ett fordon som förts in som flyttgodsbil till andra än den inflyttandes familjemedlemmar förrän den i paragrafen föreskrivna användningstiden på tre år har löpt ut. Inga ändringar föreslås i 2 och 3 mom. Således är utgångspunkten alltså att den inflyttande skall använda sin flyttgodsbil i allt som allt tre år, varav minst ett år i Finland.

I 3 mom. bestäms alltså att som användningstid för ett fordon skall räknas den tid som fordonet före inflyttningen har använts i utlandet, medan den tid som förflutit i Finland före inflyttningen inte skall komma den inflyttande till godo när användningstiden räknas ut. För att 3 mom. skall motsvara vedertagen beskattningspraxis ändras det dock så att de dagar före inflyttningen som den inflyttande och fordonet har befunnit sig tillfäl-

ligt i Finland på det sätt som anges i 26 § 1 mom. bilskattelagen, t.ex. på en semesterresa, inte dras av från användningstiden. I de fall där förmånen för flyttgodsbilar beviljas en person som omedelbart för inflyttningen har vistats tillfälligt i landet på det sätt som föreslås i 25 § 3 mom. löper användningstiden däremot inte under personens vistelse i Finland och inte heller i det fall att fordonet under denna tid de facto varit utomlands och där t.ex. använts av den inflyttandes familj. Till användningstiden hänförs således inte alls den tid som personen vistats tillfälligt i Finland före inflyttningen fram till den tidpunkt då beslutet om att beskatta fordonet som flyttgodsbil fattas. Detta förfarande bidrar för sin del till att fordonen anmäls så tidigt som möjligt som flyttgodsbilar.

Eftersom avsikten alltså är att som användningstid också skall räknas den tid före inflyttningen som fordonet funnits utomlands, skall detta också gälla sådana situationer där nedsättning av skatten på en flyttgodsbil har beviljats med stöd av undantagsbestämmelsen i 25 § 2 mom. bilskattelagen. I enlighet med den skall som användningstid också räknas den tid som den inflyttande har använt fordonet utomlands medan han har studerat. Det är dock inte nödvändigt att särskilt nämna detta i bestämmelsen om användningstid.

Enligt 1 mom. kan den föreskrivna tid som begränsar överlåtelse av flyttgodsbilar efter inflyttningen endast löpa då fordonet används av den inflyttande i Finland. Detta har preciserats i den gällande paragrafens 3 mom. så att som användningstid inte räknas den tid efter inflyttningen som fordonet finns i något annat land än Finland. I praktiken kan det anses att fordonet används av den inflyttande i Finland endast då både fordonet och den inflyttande är i Finland samtidigt. Som användningstid kan då inte räknas den tid då den inflyttande själv efter inflyttningen befinner sig utomlands även om fordonet är i Finland. Det föreslås att 3 mom. preciseras på denna punkt så att det inte är oklart hur den för den inflyttande viktiga föreskrivna tiden räknas. Den föreslagna bestämmelsen tillämpas på ett sätt som motsvarar gällande beskattningspraxis så att användningstiden i Finland inte behöver hänföra sig till en sam-

manhängande tidsperiod. Den inflyttande kan således vistas både utomlands och i Finland efter inflyttningen, men som användningstid räknas endast den tid då han och fordonet är i Finland. Att användningstiden löper är av betydelse i dessa fall inte bara med tanke på att den inflyttande, då karenstiden har löpt ut, utan skattepåföljder kan sälja eller på annat sätt överlåta eller upplåta fordonet att begagnas i Finland, utan också med tanke på eventuell införsel av en ny flyttgodsbil. Enligt 25 § 1 mom. 3 punkten har en person rätt att föra in en ny flyttgodsbil först när karenstiden för den tidigare införda flyttgodsbilen har löpt ut.

För tydlighetens skull föreslås att i 27 § 3 mom. tas in en bestämmelse om när användningstiden i Finland börjar löpa efter inflyttningen. I praktiken är det enklast att koppla samman tiden med myndighetsbeslutet. Därför föreslås att användningstiden i Finland skall börja räknas från den dag då det beslut som gäller beskattning av fordonet som flyttgodsbil utfärdades.

27 a §. I 1 mom. bestäms om möjligheten att utan skattepåföljder överlåta en flyttgodsbil under den karenstid som begränsar överlåtelse. Den föreslagna bestämmelsen innehåller ett undantag från den i 27 § 1 mom. föreskrivna överlåtelsebegränsningen, som om den inte iakttas leder till att ett belopp som motsvarar nedsättningen av skatten på flyttgodsbilen återkrävs av den inflyttade. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall den inflyttande ha rätt att under karenstiden överlåta flyttgodsbilen till ett försäkringsbolag på grund av skador eller att överlåta den för att användas i utlandet. För att överlåtelse av detta slag inte skall betraktas som sådan överlåtelse som avses i 27 § och som leder till återkrav av ett belopp som motsvarar nedsättningen av skatten skall fordonet avregistreras i Finland före överlåtelsen. När bestämmelsen tillämpas, jämföras med överlåtelse av ett fordon till utlandet en sådan situation där den inflyttade själv flyttar utomlands och tar med sig fordonet, som har avregistrerats i Finland.

Om ett sådant fordon som avses i 1 mom. tas i bruk i trafiken eller omregistreras, beskattas fordonet på nytt. I sådana fall, till skillnad från de andra överlåtelser som äger

rum under karenstiden, drabbar skattepåföljden inte den inflyttade som överlät fordonet utan den som tar i bruk eller registrerar fordonet, t.ex. ett försäkringsbolag som tar i bruk ett inlöst fordon i trafiken eller en person som anmäler ett fordon som funnits utomlands för registrering i Finland. I informationssyfte tas i momentet in en hänvisning till 30 § 3 mom., som innehåller närmare bestämmelser om beskattning på nytt av ett fordon och undvikande av dubbelbeskattning i anslutning därtill.

I 2 mom. bestäms om rätten för en inflyttande som överlätit sitt fordon under karenstiden på det sätt som avses i 1 mom. att föra in en ny flyttgodsbil till Finland. Enligt förslaget skall en person som under karenstiden har befriats från skatteansvaret på grund av att fordonet förts utomlands och avregistrerats inte ha bättre möjlighet att utomlands tjäna in de föreskrivna tider enligt 25 § 1 mom. som krävs för införsel av en ny flyttgodsbil än en sådan inflyttande som förbrukar karenstiden för en tidigare medförd flyttgodsbil på det sätt som avses i 27 § endast under den tid som den inflyttande använder fordonet i Finland. Därför skall de föreskrivna tider som gäller för utlandsvistelsen och användningen av fordonet utomlands och som skall ha uppnåtts före införseln av en ny flyttgodsbil börja räknas först efter det att två och ett halvt år gått efter det att det beskattningsbeslut som gäller den tidigare införda flyttgodsbilen har fattats.

30 §. I paragrafen bestäms om undvikande av dubbelbeskattning av ett avregistrerat fordon som redan beskattats en gång i en sådan situation där fordonet omregistreras och således också beskattas på nytt i Finland. Enligt bestämmelsen uppbärs i bilskatt vid omregistreringen endast ett belopp som överstiger det beloppet av den tidigare uppburna skatten som inte har nedsatts. I praktiken innebär bestämmelsen att om de uppgifter om fordonet som antecknas i registret vid omregistreringen är likadana som vid avregistreringen, uppbärs ingen skatt alls oberoende av om den skatt som tidigare uppbars för fordonet på någon grund hade nedsatts eller återburits i samband med den första beskattningen. Den beskattning som avses i paragrafen verkställs av Fordonsförvaltningscentralen. Inga änd-

ringar föreslås på denna punkt.

Som 3 mom. behövs en särskild bestämmelse om den beskattning som verkställs i samband med omregistrering av fordon för de fall där flyttgodsbilen under den användningstid som krävs för skattefri överlåtelse avregistrerats i Finland på det sätt som avses i 27 a § 1 mom. I sådana fall skall överlåtelsen enligt förslaget inte leda till att bilskatten debiteras hos den ursprungliga inflyttande utan hos den som eventuellt tar i bruk eller omregistrerar fordonet. Fordonet behandlas då i bilbeskattningen på samma sätt som vilket fordon som helst som beskattas för första gången i Finland. Detta innebär att fordonet omfattas av de skattegrunder som gäller vid beskattningstidpunkten, dvs. tidpunkten för omregistrering, i fråga om t.ex. beskattningsvärde och åldersgottgörelse liksom andra eventuella skattenedsättningar.

För undvikande av dubbelbeskattning skall från den skatt som uppbärs emellertid dras av det skattebelopp som de facto har betalats för fordonet vid den första registreringen, t.ex. till den del skatt återstår att betala efter nedsättningen av skatten på en flyttgodsbil. Den som omregistrerar eller tar i bruk fordonet på nytt skall således betala det skattebelopp som enligt de allmänna grunderna i bilskattelagen uppbärs för ett fordon när det beskattas första gången i landet, minskat med beloppet av den skatt som tidigare har betalats.

Det ovan anförda innebär också att om den skattskyldige som omregistrerar fordonet själv har rätt till sådan i 25 § avsedd skattenedsättning som beviljas för flyttgodsbilar, nedsätts skatten för honom på det sätt som anges i det nämnda lagrummet. Också de andra bestämmelser i bilskattelagen som gäller skattefrihet kan tillämpas på ett fordon som avregistrerats och sedan tagits i bruk på nytt i landet. Således kan t.ex. ett fordon som under karenstiden för flyttgodsbilar har sålts till utlandet och där registrerats föras in i Finland som turistbil enligt 2 § 2 mom. utan skattepåföljder om villkoren i det nämnda lagrummet har uppfyllts.

Eftersom uppföljningen av den användningstid som krävs innan en flyttgodsbil kan överlätas skattefritt hör till tullverkets uppgifter, är det ändamålsenligt att den i 3 mom. avsedda beskattningen verkställs av tullver-

ket till skillnad från debiteringen av den i 1 mom. avsedda skatten, som alltså skall skötas av Fordonsförvaltningscentralen.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/1994) 25 och 26 § samt 27 § 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 25 och 26 § delvis ändrade i lag 413/1997 samt 27 § 3 mom. i sistnämnda lag, samt
fogas till lagen en ny 27 a § och till 30 §, sådan den lyder i nämnda lag 413/1997, ett nytt 3 mom. som följer:

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 80 000 mark, om

1) han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk samt

3) i fall där den inflyttande tidigare med nedsatt skatt eller skattefritt har infört ett fordon, den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

Den rätt som anges i 1 mom. tillkommer inte en person som vid inflyttningen är under 18 år eller en person som tidigare har bott i Finland och som utomlands i huvudsak har studerat under en tid av ett år före inflyttningen. Skattenedsättning beviljas dock en sistnämnd person, om han visar att villkoren i 1 mom. har uppfyllts under sammanhängande perioder i utlandet under en tid då han inte har studerat.

Skattenedsättning enligt 1 mom. beviljas också en person som före inflyttningen har vistats tillfälligt i Finland, om han visar att villkoren i 1 mom. har uppfyllts omedelbart innan han anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen. För skattenedsättning krävs då ytterligare att fordonet anmäls för att beskattas som flyttgodis inom sex månader efter det att den tillfälliga vistelsen inleddes. Om det

är fråga om ett fordon som temporärt har funnits skattefritt i Finland på det sätt som avses i 2 § 2 mom. och i fråga om vilket den föreskrivna tiden för skattefri användning av fordonet har förlängts på det sätt som avses i 32 §, kan anmälan göras innan förlängningen löper ut, dock inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen inleddes.

26 §

Utan hinder av vad som i 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 3 mom. bestäms om den inflyttandes vistelse och om användning av fordonet i utlandet, beviljas nedsättning av skatten även när den inflyttande före inflyttningen eller före sådan tillfällig vistelse som avses i 25 § 3 mom. på grund av bostadsanskaffning eller sökande av arbete eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa, sporadiskt arbete eller annan därmed jämförbar kortvarig vistelse tillfälligt har varit i Finland.

Som studier som avses i 25 § 2 mom. betraktas studier som förbereder för en prestation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram och praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet.

27 §

Vid tillämpning av denna paragraf betraktas som ett fordons användningstid inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i Fin-

land, om det inte är fråga om användning vid tillfällig vistelse enligt 26 § 1 mom. Om nedsättning av skatten har beviljats för fordonet med stöd av 25 § 3 mom., betraktas som användningstid inte heller tiden från den dag då en sådan person som avses i momentet anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen till den dag då nedsättning av skatten beviljades för fordonet genom ett beskattningsbeslut. Efter inflyttningen anses tiden för användning av fordonet i Finland börja den dag då nedsättning enligt 25 § av skatten beviljas för fordonet genom ett beskattningsbeslut. Som användningstid efter inflyttningen betraktas dock endast den tid under vilken både fordonet och den inflyttande är i Finland samtidigt.

27 a §

Utan hinder av 27 § kan den inflyttande, innan den i paragrafen föreskrivna tiden löper ut, skattefritt överlåta ett avregistrerat fordon till ett försäkringsbolag på grund av skador eller för att användas i utlandet. Om ett fordon som har överlåtits på detta sätt tas i bruk eller omregistreras, skall den som tar i bruk eller omregistrerar fordonet betala skatt på fordonet enligt bestämmelserna i 30 § 3 mom.

Om en person som har överlåtit ett fordon

på det sätt som avses i 1 mom. på nytt för in ett fordon i landet i samband med inflyttning, kan skatten på fordonet nedsättas utan hinder av 25 § 1 mom. 3 punkten. Härvid börjar den föreskrivna tiden enligt 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten för den inflyttandes utlandsvistelse samt för användningen och ägandet av fordonet i utlandet emellertid löpa först 30 månader efter den dag då skatten nedsättning enligt 25 § har beviljats för det fordon som fördes in tidigare.

30 §

Bestämmelserna ovan i denna paragraf gäller inte ett i Finland tidigare registrerat fordon för vilket bilskatten i samband med inflyttning har nedsatts på det sätt som anges i 25 §, men för vars del den i 27 § föreskrivna tiden för skattefri överlåtelse inte har löpt ut förrän fordonet omregistreras. Om ett sådant fordon registreras eller borde registreras i Finland, uppbärs skatt för fordonet enligt grunderna i denna lag till den del som beloppet av denna skatt överstiger den tidigare uppburna skatten för fordonet. Debiteringen av skatten sköts då av tullverket.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 1 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Suvi-Anne Siimes

*Bilaga
Parallelltexter*

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/1994) 25 och 26 § samt 27 § 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 25 och 26 § delvis ändrade i lag 413/1997 samt 27 § 3 mom. i sistnämnda lag, samt
fogas till lagen en ny 27 a § och till 30 §, sådan den lyder i nämnda lag 413/1997, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 80 000 mark, förutsatt

1) att han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) att fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk och

3) om den inflyttande tidigare skattefritt har infört ett fordon, att den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

Den rätt som anges i 1 mom. tillkommer inte personer som vid inflyttningen är yngre än 18 år och personer som tidigare har bott i Finland och vistats utomlands främst på grund av studier.

Föreslagen lydelse

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 80 000 mark, *om*

1) han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk *samt*

3) *i fall där* den inflyttande tidigare *med nedsatt skatt eller* skattefritt har infört ett fordon, den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

Den rätt som anges i 1 mom. tillkommer inte en person som vid inflyttningen är under 18 år *eller en person som tidigare har bott i Finland och som utomlands i huvudsak har studerat under en tid av ett år före inflyttningen. Skattenedsättning beviljas dock en sistnämnd person, om han visar att villkoren i 1 mom. har uppfyllts under sammanhängande perioder i utlandet under en tid då han inte har studerat.*

Skattenedsättning enligt 1 mom. beviljas också en person som före inflyttningen har vistats tillfälligt i Finland, om han visar att villkoren i 1 mom. har uppfyllts omedelbart

innan han anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen. För skattenedsättning krävs då ytterligare att fordonet anmäls för att beskattas som flyttgods inom sex månader efter det att den tillfälliga vistelsen inleddes. Om det är fråga om ett fordon som temporärt har funnits skattefritt i Finland på det sätt som avses i 2 § 2 mom. och i fråga om vilket den föreskrivna tiden för skattefri användning av fordonet har förlängts på det sätt som avses i 32 §, kan anmälan göras innan förlängningen löper ut, dock inom 18 månader efter det att den tillfälliga vistelsen inleddes.

26 §

Utan hinder av vad 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten stadgar om den inflyttandes vistelse och om användning av fordonet i utlandet, beviljas nedsättning av skatten även när den inflyttande före inflyttningen på grund av arbete eller bostadsanskaffning eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa eller därmed jämförbar kortvarig vistelse tillfälligt har varit i Finland.

Som studier som avses i 25 § betraktas studier som förbereder för en presentation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram samt praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet. *Vid bedömningen av ändamålet med vistelsen beaktas en tid om ett år före inflyttningen. En tidsperiod under vilken den som vistas utomlands både bedriver studier och arbetar i förvärvssyfte betraktas vid tillämpningen av denna paragraf som studier.*

26 §

Utan hinder av vad som i 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 3 mom. bestäms om den inflyttandes vistelse och om användning av fordonet i utlandet, beviljas nedsättning av skatten även när den inflyttande före inflyttningen *eller före sådan tillfällig vistelse som avses i 25 § 3 mom.* på grund av bostadsanskaffning *eller sökande av arbete* eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa, *spadiskt arbete* eller annan därmed jämförbar kortvarig vistelse *tillfälligt* har varit i Finland.

Som studier som avses i 25 § 2 mom. betraktas studier som förbereder för en prestation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram och praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet.

27 §

Som användningstid betraktas inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i landet eller som fordonet efter flyttningen är någon annanstans än i Finland.

Vid tillämpning av denna paragraf betraktas som ett fordons användningstid inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i Finland, om det inte är fråga om användning

vid tillfällig vistelse enligt 26 § 1 mom. Om nedsättning av skatten har beviljats för fordonet med stöd av 25 § 3 mom., betraktas som användningstid inte heller tiden från den dag då en sådan person som avses i momentet anlände till Finland för den tillfälliga vistelsen till den dag då nedsättning av skatten beviljades för fordonet genom ett beskattningsbeslut. Efter inflyttningen anses tiden för användning av fordonet i Finland börja den dag då nedsättning enligt 25 § av skatten beviljas för fordonet genom ett beskattningsbeslut. Som användningstid efter inflyttningen betraktas dock endast den tid under vilken både fordonet och den inflyttande är i Finland samtidigt.

27 a §

Utan hinder av 27 § kan den inflyttande, innan den i paragrafen föreskrivna tiden löper ut, skattefritt överlåta ett avregistrerat fordon till ett försäkringsbolag på grund av skador eller för att användas i utlandet. Om ett fordon som har överlåtits på detta sätt tas i bruk eller omregistreras, skall den som tar i bruk eller omregistrerar fordonet betala skatt på fordonet enligt bestämmelserna i 30 § 3 mom.

Om en person som har överlåtit ett fordon på det sätt som avses i 1 mom. på nytt för in ett fordon i landet i samband med inflyttning, kan skatten på fordonet nedsättas utan hinder av 25 § 1 mom. 3 punkten. Härvid börjar den föreskrivna tiden enligt 25 § 1 mom. 1 och 2 punkten för den inflyttandes utlandsvistelse samt för användningen och ägandet av fordonet i utlandet emellertid löpa först 30 månader efter den dag då skattenedsättning enligt 25 § har beviljats för det fordon som fördes in tidigare.

30 §

Bestämmelserna ovan i denna paragraf gäller inte ett i Finland tidigare registrerat fordon för vilket bilskatten i samband med inflyttning har nedsatts på det sätt som anges i 25 §, men för vars del den i 27 § föreskrivna tiden för skattefri överlåtelse inte har löpt ut förrän fordonet omregistreras.

Om ett sådant fordon registreras eller borde registreras i Finland, uppbärs skatt för fordonet enligt grunderna i denna lag till den del som beloppet av denna skatt överstiger den tidigare uppburna skatten för fordonet. Debiteringen av skatten sköts då av tullverket.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .